

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roberti Tvrneri Devonii Oratoris Et Philosophi
Ingolstadiensis Panegyrici Dvo**

Turner, Robert

Ingolstadii, Anno M. DC. IX.

Robertvs Tvrnervs Ioanni Vietori Monacensi, suo S. P. D. Ingolstadivm.
XXVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69598](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69598)

non solùm attriuisse rem, sed cacasse etiam mentem,
 vt nesciat, quam rem agat. alia sunt. quid expectas?
 stulta sunt. Vale. Romæ.

ROBERTVS TURNERVS

IOANNI VIETORI MONACENSI,
 suo S. P. D.

INGOLSTADIVM.

XXVII.

Quanti te facio (mi IOANNES) nosti, si me no-
 sti. nam à quo primùm tempore te vidi, cœpi e-
 tiam videre & amare in te quasdam notas & scintil-
 las virtutis, candoris, indolis. quod si hæ nota & vir-
 tutum tuarum scintilla vehementem amoris motum
 mihi inusserint, quid putas futurum, si ex his vel no-
 tis expresseris imagines, vel scintillis excitaris flam-
 mas? nosti meum ingenium vehemens & peracre in
 omnem partem, siue amâro, siue odero. nam si odero,
 illa, quibus Verrem meus Cicero, aut suum Ibin Ovi-
 dius figunt, conuitia communia parum sunt meo odio
 explendo. econtrâ lepores, Veneres, ocelli, suauitates,
 medullæ, viscera, aliæq; verborû delicia, quibus amici
 deliniunt amicos, non satis explicant, quantum amo,
 si amo. nam stupidè amant, qui possunt explicare,
 quantum amant. quid multa? quos odi, non laceros
 sed perdo, idq; tam rectè, vt prius sentiant se perditos

z 3

quàm

quàm petitos: quos amo, non palpo, sed delinio, id quæ
tam blandulè, vt priùs videant se in sedisse in medul-
lis, quàm hæsisse in vlnis. Quare hoc mei erga te amo-
ris fundamentum constitutum in quibusdam indo-
lis tuæ igniculis tenuiter adhuc emicantibus excita,
orna, perpoli. excitabis amore, amor addit pondus a-
mori; ornabis literis, litera sunt colores amoris; per-
polies vi tute, virtus perficit & absoluit amorem,
quod si hoc feceris, ero tibi, qui semper fui, imò qui
semper fui, non ero. fui dominus, ero pater. quod si non
feceris, vnus eris paulò pòst ex illis, quos nec virtus, nec
doctrina posuerunt in numero, id est, contemneris à
contemptissimis. quid? non viden? qui fœditatibus,
tanquam corui cadaueribus, semper in hæserunt ado-
lescentes, iam ex face sunt hominum, & ex ipsa qua-
si sentina vulgi: vt cum nulli videantur magni, sa-
tis magni videantur paruis, si sint vel in clauastro per-
diti Monachi, vel in mundo diuites mendici. quid?
non viden? hoc? ego vidi & video cum dolore, illos, qui
fuerunt labe in Academiis, esse iam in Ecclesiis pe-
stes. ex horum numero secerne te (mi IOANNES) si
vis meus esse, aut potiùs si vis tuus esse, sequere doctri-
nam & virtutem. nam doctrina & virtus sole or-
nant & ornantur. ô si videres, hæ voces ex quanto &
quàm vehementi fluunt amore, sequereris, perseque-
reris amorem, non tam mea, quàm tua causa. mira-
rù fortasse, quid hæc scribam. cur mirari? amor est
importunus, vult hortari, cum non est necesse: cum
est

est necesse, vult tacere. quanquam est caussa, cur hac
hoc tempore hortor. quam? taceo. satis tibi iam sit,
videre meum amorem. nam quod scribo, amor est;
& amor est vehemens, quod scribo vehementer. a-
lios, quos nec contemno homines, nec amo meos, ni-
hil hortor: quin potius loquor libera, & vsque penè
ad peccatum viuo liberè cum omnibus, vt omnium
gustem ingenia postquam gustaro, instituo meas ra-
tiones, cum candidis candidè, cum callidis callidè.
hac me praeceptione perpoliuit Italia. Quare satis sit,
me gustasse te, & amasse penè totum, nisi quod re-
quiram aliquando tuam fidem. nam audio. quid au-
dio? scio te extulisse in lucem, quae debebant meo-
rum parietum cancellis inclusa semper esse. quid hoc
fidei est? quid amoris? minutulae res sunt, fateor; sed
in his minutulis vellem probari tuam fidem, reli-
quã mihi perspectissimam. illa grauiora crimina non
admitto in me, aut si vnquam admittam, facio ti-
bi copiam, liberè vt efferas in vulgus: has meas labe-
culas de literis, de studiis, cur non finis quemadmo-
dum domi meae nasci, sic domi meae mori? quanquam
labeculas fortasse non dices, sed laudes. heus, has e-
tiam laudes meas nollè per te cognosci ab iis, qui ex-
tracti ex hara, nullaq; vrbaniitate tincti vix sciunt,
quid intersit inter labem & laudem. non est mea le-
nitatis hac te monere coram, est amoris scribere. ha-
ctenus amavi, iam praecipio, more tamen meo, vt gau-
deam potius, si feceris, quàm irascar, si non feceris.

quid tandem precipio? adeas Zindecherum meum, salutes, moneas rem eius esse in vado. luget de antiquo hoste? rideat. nam si velit perdere, perdet per meum latus. non deseram eum, si is non deserat Deum, Ecclesiam, literas. Vale, meque ama, ego te adamo. Augustæ.

ROBERTVS TURNERVS
ANDREAE PATRITIO, NIDECICO, Reginae Polonae Cancellario, Præposito VVarshouienfi, Cracouiensi, Vilnensi, Putro- uienfi Canonico, &c. S. P. D.

XXVIII.

AMOR (mi PATRITI) siue qui fictus à Poëtis agitat furore, siue qui delibatus è cælo afflat spiritu, solet quicquid agit, aut infra rem agere, aut supra opinionem. nihil agnoscit moderati, nihil certi, omnia turbat, omnia miscet, in vna tantùm re habet legem, quod nulla lege aut potest, aut vult deuinciri, monstrum videor loqui, sed monstrum non est, amor est, quicquid loquor. hoc, quod dico, conspirare cum veritate vide. nihil est diuinius amore illo, qui ex grato animo proficiscitur. hic grati animi amor vult esse sincerus? vult, & dum cupidè vult, ita alget, ardet; ita stupet, acuitur; ita currit, subsistit; ita vacillat, hæret: vt qui re non fuerit gratus, is nunquam aut difficulter sanè collegerit ex tam dissidente notione verum